

ויש חילוק בין פרישה מהיכל, לבין פרישה מבין האולם ולמזבח. מההיכל יש לפרוש בין בשעת עבודה הנעשית בו, [הקטרה על מזבח הזהב או מתן דמים של היכל], ובין משום עבודה הנעשית לפני ולפנים [הקטרה של יום הכפורים או מתן דמים של לפני ולפנים]. ואילו מבין האולם ולמזבח אין פורשים אלא בשעת עבודה של היכל [הקטרה על מזבח הזהב או מתן דמים], אבל בשעת עבודה של לפני ולפנים, [הקטרה של יום הכפורים או מתן דמים], אין צריך לפרוש מבין האולם ולמזבח.

וכשיתבארו דברי רבי יוסי באופן הזה, יש ללמוד מהם שבשעת הקטרה של לפני ולפנים, אין צריך לפרוש מבין האולם ולמזבח, **כדברי רבי אלעזר לעיל**.

פרישה בשעת מתן שאר דמים פנימיים

כבר נתבאר, שכשם שבשעת הקטרה של קטורת הסמים בהיכל שבכל יום, פורשים הכל אף מבין האולם ולמזבח. כך פורשים מבין האולם ולמזבח בשעת מתן דמים בהיכל של פר כהן משיח [הוא חטאת של כהן גדול כששגג מחמת הוראת טעות שלו], וכן בשעת מתן דמים בהיכל של פר העלם דבר של ציבור [הוא חטאת ציבור כששגגו באחד מהאיסורים חוץ מעבודה זרה מחמת הוראת טעות של בי"ד הגדול], וכן בשעת מתן דמים בהיכל של שעיר עבודה זרה [הוא חטאת ציבור כששגגו בעבודה זרה מחמת הוראת טעות של בי"ד הגדול], שכל אלו נותנים מדמם בהיכל כנגד הפרוכת ועל מזבח הזהב.

ואמר רבי פדת, שעניין זה שיש לפרוש מההיכל בשעת מתן דמים של אלו, למד **בגזרה שווה מפר יום הכפורים, שכולם נאמר לשון כפרה**, ללמוד זה מזה בגזרה שווה^א.

[מסכת כלים פרק א' משניות וי-טו'] [ז] **עשר קדושות הן (א) ארץ ישראל** מקודשת מכל הארצות, ומה היא קדושתה, שמביאים ממנה העומר והבכורים ושתי הלחם מה שאין מביאים כן מכל הארצות. [ז] **(ב) עיירות המוקפות חומה** מקודשות ממנה, שמשלחים מתוכן את המצורעים, ומסבבין לתוכן מות עד שירצו, יצא אין מחזירין אותו. [ח] **(ג) לפני מן החומה** מקודש מהם, שאוכלים שם קדשים קלים, ומעשר שני. **(ד) הר הבית** מקודש ממנו, שאין זבים וזבות נדות ויולדות נכנסים לשם. **(ה) החיל** מקודש ממנו, שאין עובדי כוכבים וטמא מות נכנסים לשם. [ו] **עזרת נשים** מקודשת ממנו, שאין טבול יום נכנס לשם, ואין חיבין עליה חטאת. [ז] **עזרת**

^א תימה לי, בשלמא שעירי עבודת כוכבים, כתיב בהן כפרה בפרשת שלח, אבל פר כהן משיח, דלא כתב ביה כפרה, אף על גב דאיתקש לפר העלם דבר, מנלן ... [תוס'].